

være Fiskernes Bestræbelse hver især at gjøre Fiskeriet saa indbringende som muligt. Betryggelsen maa ganske vist søges i de øvrige Bestemmelser, der indeholdes i dette Lovforslag for Bevarelsen af Fiskeriet i Almindelighed, og jeg skal i saa Henseende bemærke, at der med Hensyn til Fjordene er føiet en særlig Regel til, som Kommissionen har tillagt overordentlig stor Betydning, og det er navnlig den, at der i Fjordene aldeles ikke maa anvendes Nalevaad til dette Fiskeri. Det er en Fiskemaaede, som Alle have været enige om er særdeles farlig, baade fordi de Garn, der skulle kunne opfange Nalene, have Maffter saa smaa, at de optage Ingelen af andre Fisk, og fordi Garnene slæbes langs hen med Bunden og løsiggjøre Græs og Tang, som i Særdeleshed tjene Fiskene til Opholdssted i deres Ungletid. Dette Fiskeri er fuldstændig forbudt i Fjordene. Regjeringen har altsaa ikke troet at kunne gaa ind paa dette Kommissionens Forslag, og det saa meget mindre, som en saadan Begrændsning af den almindelige Ret til at udøve Fiskeri vilde være i Uoverensstemmelse med Lovgivningens almindelige Grundsetninger paa lignende Gebeter, hvorefter man jo har tilstræbt saa vidt gjørligt at tilstaa Næringsfrihed. — Det var af Kommissionen foreslaaet, at der skulde være Vedtægter med Hensyn til Fjordfiskeriet, som skulde tilveiebringes paa Foranstaltning af Amtsrådet eller Byrådet. Dette var foreslaaet, fordi det paagjældende Fiskeri efter Kommissionens Betragtningssmaaede vilde være et lokalt Anliggende, men efter den Bestemmelse, som Regjeringen har foreslaaet, hvorefter det skal være et mere almindeligt Anliggende, vil det findes rimeligt, at denne Foranstaltning iværksættes af Ministeriet. Der er saa meget mere Grund til at bestemme dette, som det for Ministeriet er lettere at tilveiebringe den kyndige Hjælp, der vil findes nødvendig for at kunne affatte disse Vedtægter, og det ogsaa saaledes vil være lettere at tilveiebringe, om end med nogen Modifikation og Bømpelse efter de stedlige Forhold, en nogenledes ensartet Fremgangsmaaede paa de forskjellige Steder.

Det næste Afsnit af dette Lovforslag angaar Ferskvandsfiskeriet. Det har her været saavel Kommissionens som Regjeringens Bestræbelse at holde de her hen hørende Bestemmelser i saa nær Overensstemmelse med den bestaaende Ret som muligt, og der er paa dette Gebet ikke store eller væsentlige Uoverensstemmelser mellem Kommissionens Forslag og det, som her foreligger fra Regjeringen. I Kommissionens § 58 var der foreslaaet den Bestemmelse, at de Regler med Hensyn til Lidsbegrændsningen og de Indskrænkninger i Udøvelsen af Ret til Fiskeri paa de første Bænde, som vare opførte i dette Kapitel, ogsaa skulde finde Anvendelse paa de Steder, hvor Staten havde Ret til at udøve Fiskeri, men Regjeringen har ikke troet, at der var nogen Anledning til her at træffe nogen saadan Bestemmelse. Der er nogen Forskjel imellem

Regjeringens og Kommissionens Forslag med Hensyn til Tilveiebringelsen af Vedtægter for Ferskvandsfiskeriet, idet nemlig Kommissionens Forslag gif ud paa at oprette en særlig Autoritet i Righed med Landvæsenkommissionen, der skulde give Regler for disse Forhold, hvor det fandtes fornødent, men Regjeringen har derimod anset det for rigtigt at lægge denne Sag i Ministeriets Haand; en saadan særlig Autoritet maa nemlig efter Ministeriets Mening anses for at være et temmelig vidtløftigt og bekosteligt Apparat, og det vilde vistnok mange Steder have sin Banfelighed at tilveiebringe den fornødne Sagkundskab, medens Ministeriet maa antages til enhver Tid at kunne raade over saadanne Kræfter, der paa den hensigtsmæssigste Maaede ville kunne udarbejde de Forslag, der ere fornødne i denne Henseende.

Med Hensyn til det næste Kapitel, der angaar de almindelige Bestemmelser om Forbud og Straf osv., skal jeg fremhæve, at der er adskillige Forskjelligheder mellem Kommissionens og Regjeringens Forslag, hvilket har sin Grund deri, at Regjeringen har fundet, at Kommissionen paa adskillige Steder har truffet Bestemmelser, der maa anses for at være altfor bevarende, og endel Straffebestemmelser, der vilde være for strenge, naar man tager Hensyn til de bestaaende Strafferegler paa andre Gebeter. Det har været Regjeringens Bestræbelse ogsaa her, saavidt muligt, at holde sig i Overensstemmelse med vor Straffelovgivningens Grundsetninger. Med Hensyn til Paatale ere alle Sager, som reise sig af Overtrædelser af Bestemmelser om Indskrænkning af Fiskeriet, foreslaaede at skulle være offentlige Sager, hvad vel ogsaa følger af Forholdets Natur, hvorimod de Sager, der angaa Forholdet mellem de enkelte Fiskere med Hensyn til Udøvelsen af Fiskeriet, hvor de mere at være komne hverandre for nær, hvor der er Spørgsmaal om Beskædigelse af Fiskeredskaber osv., efter Regjeringens Mening bør være Gjenstand for privat Paatale. De Samme er ogsaa foreslaaet med Hensyn til de Sager, som angaa Udøvelsen af Fiskeriet paa ferske Bænde. Med Hensyn til dette Fiskeri, som jo har en anden Karakter end Fiskeriet i de aabne Bænde, idet det tilhører enkelte Mænd, er i det Hele det Offentliges Stilling overfor dets Udøvelse en anden end overfor Udøvelsen af Fiskeri i salte Bænde, og man har derfor ikke troet, at der var Anledning til i noget Tilfælde at henwise disse Sager til offentlig Behandling. Ogsaa hvor der er Tale om Overtrædelser af de indskrænkende Bestemmelser paa dette Gebet, vil det være i de øvrige Medberetigedes Interesse selv at paatale saadanne Overtrædelser, og man har troet at kunne anse det for rimeligt, at de, hvor Fiskeriet har nogen Betydning, ogsaa ville gjøre det. Dertil kommer jo at der ogsaa er Bestemmelser i Lovforslaget om Forbud imod Kjøb og Salg af Fisk paa de Markstider, hvor det ikke er tilladt at fiske dem, hvilke Bestemmelser ville give nogen yderligere Betryggelse